

1961. évi 1. számú törvényerejű rendelet

**a Magyar Népköztársaság
és a Német Demokratikus Köztársaság között
a találmányi szabadalmak és a gyári vagy
kereskedelmi védjegyek elsőbbségi
határidejének meghosszabbítása és az ipari
tulajdonjogot érintő egyéb kérdések tárgyában
Berlinben 1960. évi január hó 12. napján aláírt
egyezmény kihirdetéséről.¹**

*(Az egyezmény megerősítéséről szóló jegyzék-
váltás az 1960. évi szeptember hó 7. napján megtör-
tént.)*

1. §. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság között a találmányi szabadalmak és a gyári vagy kereskedelmi védjegyek elsőbbségi határidejének meghosszabbítása és az ipari tulajdonjogot érintő egyéb kérdések tárgyában Berlinben 1960. évi január hó 12. napján aláírt egyezményt és az ahhoz tartozó jegyzőkönyveket e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. §. Az egyezmény és a jegyzőkönyvek eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

EGYEZMÉNY

**a Magyar Népköztársaság Kormánya
és a Német Demokratikus Köztársaság Kormánya
között**

a találmányi szabadalmak és a gyári vagy kereskedelmi védjegyek elsőbbségi határidejének meghosszabbítása és az ipari tulajdonjogot érintő egyéb kérdések tárgyában.

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság Kormánya attól az óhajtól vezetve, hogy szabályozzák a két állam között azokat a kérdéseket, amelyek az ipari tulajdon védelméről Párizsban, 1883. évi március hó 20. napján aláírt egyezménynek és az ezt kiegészítő egyezményeknek a Német Demokratikus Köztársaság által való újraalkalmazásából adódnak, elhatározták, hogy a jelen Egyezményt megkötik és e célból meghatalmazottaikká kinevezték:

a Magyar Népköztársaság Kormánya:

Rostás Istvánt, a Magyar Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét a Német Demokratikus Köztársaságban,

a Német Demokratikus Köztársaság Kormánya:

Gerhard Rudolph-ot, a Találmányi és Szabadalmi Hivatal megbízott elnökét,
akik a jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után a következőkben állapodtak meg:

1. cikk.

Az ipari tulajdon védelméről Párizsban, 1883. március 20-án aláírt egyezmény 4. cikkében találmányi szabadalmak bejelentésére, valamint gyári vagy kereskedelmi védjegyek bejelentésére megszabott 1946. évi január hó 1. napján még le nem járt, valamint 1946. évi január hó 1. napja és 1956. évi január hó 16. napja között keletkezett elsőbbségi határidőket a Szerződő Felek egymás állampolgárai javára meghosszabbítják a jelen Egyezmény hatálybalépését követő naptól számított egy év elteltéig.

2. cikk.

Az 1. cikkben biztosított jogok elismerése iránti kérelmeket a jelen Egyezmény hatálybalépését követő naptól számított egy éven belül kell előterjeszteni. Ugyanezen idő alatt kell kérni — az esetleges hiányok egyidejű pótlásával — az 1946. január 1. és 1956. január 16. között benyújtott kérelmek elbírálását is. Az elbírálást a korábban meghozott döntés nem gátolja.

3. cikk.

(1) A pótbejelentéssel beterjesztett igény elismerése nem érinti harmadik személyeknek a pótbejelentés beterjesztésének napja előtt jóhiszeműen megszerzett jogát. Mindazonáltal a Szerződő Felek hazai jogszabályainak a megsemmisítésére és törlésre vonatkozó rendelkezései nem szenvedhetnek korlátozást.

(2) Harmadik személyek, akik az elsőbbségre az 1. cikk értelmében igényt támasztó pótbejelentés beterjesztésének napjáig a találmányt jóhiszeműen használatba vették, jogosultak a használatot a hazai jogszabályok megfelelő rendelkezései szerint tovább folytatni.

4. cikk.

Amennyiben a bejelentésben a jelen Egyezmény 1. cikke, vagy a párizsi uniós egyezmény 4. cikke alapján igényelnek elsőbbséget, ehhez csak a Szerződő Felek illetékes hatóságának az első be-

¹ Kihirdetés napja: 1961. január 10.

jelentés időpontjáról kiállított igazolását kell csatolni. Elsőbbségi bizonylat, vagy származási bizonyítvány csak az esetben követelhető, ha a bejelentőt erre kifejezetten felkérjük.

5. cikk.

A Szerződő Felek a másik állam állampolgárainak oltalmat nyújtanak azon nemzetközileg lajstromozott és még érvényes gyári vagy kereskedelmi védjegyek számára, amelyeket 1945. évi május hó 8. napja és 1956. évi január hó 16. napja között az ipari tulajdon védelmére alakult unió nemzetközi irodájánál belajstromozták, kivéve, ha a gyári vagy kereskedelmi védjegyek nemzetközi lajstromozása tárgyában létesített Madridi Megállapodás hágai szövegének 5. cikkében foglaltak szerint az oltalom megtagadásának esete forog fenn.

6. cikk.

A jelen Egyezményt a Szerződő Felek hazai jogszabályainak megfelelően meg kell erősíteni. Az Egyezmény a megerősítés megtörténtéről szóló jegyzékváltás napján lép hatályba.

A jelen Egyezmény Berlinben, az 1960. évi január hó 12. napján készült két példányban, mindkettő magyar és német nyelven. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A fentiek hitelül a meghatalmazottak a jelen Egyezményt aláírták és pecséttel ellátták.

A Magyar
Népköztársaság
Kormánya nevében:
Rostás István s. k.

A Német Demokratikus
Köztársaság
Kormánya nevében:
Gerhard Rudolph s. k.

I. számú Jegyzőkönyv

a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság Kormánya között a találmányi szabadalmak és a gyári vagy kereskedelmi védjegyek elsőbbségi határidejének meghosszabbítása és az ipari tulajdonjogot érintő egyéb kérdések tárgyában Berlinben 1960. évi január hó 12. napján aláírt egyezményhez.

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság Kormánya között a találmányi szabadalmak és a gyári vagy kereskedelmi védjegyek elsőbbségi határidejének meghosszabbítása és az ipari tulajdonjogot érintő egyéb kérdések tárgyában Berlinben az 1960. évi január hó 12. napján aláírt egyezmény kiegészítéseként a Szerződő Felek a következőkben állapodtak meg:

1. §. (1) Azoknak a Magyarországon lajstromozott német védjegyeknek a tulajdoni helyzetét, amelyek a potsdami megállapodás, illetőleg a magyar békeszerződés 28. cikke alapján a Szovjetunió tulajdonába mentek át, sem a mai napon a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság Kormánya között a találmányi szabadalmak és a gyári vagy kereskedelmi védjegyek elsőbbségi határidejének meghosszabbítása

és az ipari tulajdonjogot érintő egyéb kérdések tárgyában aláírt egyezmény, sem pedig az annak végrehajtása során végzett jogcselekmények nem érinthetik. Ezek a Szovjetunióval kötött megállapodás alapján a magyar állam tulajdonába kerültek.

(2) Ezen a tulajdoni helyzeten az sem változtat, ha valamelyik volt német tulajdonos vagy más német személy az említett védjegyekre vonatkozólag időközben meghosszabbítást vagy lajstromozást eszközölt ki.

2. §. (1) A jelen Jegyzőkönyv két példányban, mindkettő magyar és német nyelven készült; mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(2) A jelen Jegyzőkönyv az Egyezmény szerves részét képezi.

Kelt, Berlinben, az 1960. évi január hó 12. napján.

A Magyar
Népköztársaság
Kormánya nevében:
Rostás István s. k.

A Német Demokratikus
Köztársaság
Kormánya nevében:
Gerhard Rudolph s. k.

II. számú Jegyzőkönyv

a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság Kormánya között a találmányi szabadalmak és a gyári vagy kereskedelmi védjegyek elsőbbségi határidejének meghosszabbítása és az ipari tulajdonjogot érintő egyéb kérdések tárgyában Berlinben az 1960. évi január hó 12. napján aláírt egyezményhez.

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Német Demokratikus Köztársaság Kormánya között a találmányi szabadalmak és a gyári, vagy kereskedelmi védjegyek elsőbbségi határidejének meghosszabbítása és az ipari tulajdonjogot érintő egyéb kérdések tárgyában Berlinben az 1960. évi január hó 12. napján aláírt egyezmény kiegészítéseként a Szerződő Felek, a következőkben állapodtak meg.

1. §. A jelen Egyezmény 1. cikkének hatálya a használati mintákra is kiterjed.

2. §. (1) A jelen Jegyzőkönyv két példányban, mindkettő magyar és német nyelven készült; mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(2) A jelen Jegyzőkönyv az Egyezmény szerves részét képezi.

Kelt, Berlinben, az 1960. évi január hó 12. napján.

A Magyar
Népköztársaság
Kormánya nevében:
Rostás István s. k.

A Német Demokratikus
Köztársaság
Kormánya nevében:
Gerhard Rudolph s. k.

3. §. Ez a törvényerejű rendelet kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban az 1960. évi szeptember hó 7. napjától kezdődő hatállyal kell alkalmazni; végrehajtásáról az Országos Terhivatal elnöke gondoskodik.